

„Čerpání“ (?) času

Lze vůbec mluvit o „čerpání“ času? Je čas původně něčím mimo to (toho), co (kdo) „čerpá“? Odkud by pak bylo možno „čerpat“ čas? Kde by takový ještě nečerpaný čas mohl „být“? – Čas není žádné „jsoucno“, tj. nemá žádné samostatné „bytí“, oddělitelné od událostného dění. Časovost je součástí, event. složkou bytí dějící se události. Není žádného „jsoucího“ času, v němž by se událost teprve mohla dít, odehrávat, na němž by mohla mít podíl (participovat). Teprve dodatečně (ex post) se může dějící se událost (tedy mající svůj vlastní čas) zapojit ve svých reakcích do časových souvislostí s jinými dějícími se událostmi (a může být do nich zapojena ovšem také jako výsledek reakcí jiných událostí, které už se také právě dějí a mají také svůj vlastní, od ničeho jiného neodvozený „čas“ (svou časovost), kterou tak zapojují do „obecného“ času.

(Písek, 190516-1.)